

NS Ziņu biļetens

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1138

05.01.2025 (136)

Ļaunuma ģēnija izglītība

Gerhard Lauck

4. daļa

Otrā nodaļa

Politiskais aktīvists

Mans pirmais vakars Tēvzemē

Tā bija mana pirmā diena Vecajā zemē. Es biju kopā ar vienu no saviem pirmajiem kontaktiem pagrīdes pretošanās kustībā. Viņa vārds bija Valters. Mēs pastaigājāmies pa lauku. Bija zvaigžņota nakts. Es nokritu uz ceļiem, noliecos, paņēmu sauju zemes un maigi noskūpstīju senču dzimtenes zemi.

Vēlāk viņš teica šos vārdus:

Mēs nākam no nekā

Un mēs neesam nekas.

Bet mēs esam tur!

Valters bija pieredzējis brīvības cīnītājs. Viņu vairākkārt bija arestējuši komunisti. Tomēr viņš atteicās mest divieli rokās.

Viņš nebija labi izglītots cilvēks. Viņš nebija arī bagāts cilvēks. Viņa tualete bija piebūve. Vienīgo apkuri nodrošināja virtuves krāsns. Atceros, kā sēdēju tur kopā ar

viņa ģimeni un glaudīju viņa meitas melno kaķi vārdā "Me Lady". Tas man atgādināja tēva stāstu par viņa bērnību mājā ar tādu pašu apkures sistēmu.

No gaišās puses, vienam no viņa draugiem, kurš arī bija vecs SA vīrs, bija vīna dārzs! Vīns, ko tur nopirkām, bija pudelē bez etiķetes, bet tas bija garšīgs un lēts. Es bieži paņēmu dažas pudeles līdzi, kad ciemojos pie Hansa uz ziemeļiem Šlēsvigā-Holšteinā. (Es to saucu par samaksu par to, ka viņa sieva man veļas mazgāšanu!) Es tur nopirku "Korn" (dzidru viskiju) vai rumu un atvedu to Valteram.

Turklāt visi viņa šķīvji un sudraba trauki bija Trešā reiha oriģināli ar ērgli un svastiku. Tas padarīja ēdienu īpaši garšīgu! To vērtība naudas izteiksmē kolekcionāram šodien būtu ievērojama.

Es atceros arī pārējos mūsu mazajā pulciņā. Manfrēdu, Horstu, Villi, Katju un Albertu, kas atgriezās Štatos. Viņiem visiem bija nozīmīga loma NSDAP/AO koncepcijas attīstībā. Man joprojām ir skaista, pilnkrāsaina Fīrera bilde, ko man uzdāvināja Katjas draudzene, SS atraitne.

Horsts mani iepazīstināja ar simpātisku policijas priekšnieku.

Villijs man netīšām izteica komplimentu, kad es reiz viņu aizkaitināju, un viņš mani nosauca par "Saupreuß". Manas mātes meičas uzvārds bija Preuss. Es patiešām esmu prūšu tautības.

Kāds slimnīcas darbinieks reiz Albertam jautāja, kāpēc viņš melojis, ka ir veterāns. VA par viņu nebija nekādu datu. Patiesībā viņš nemeloja. Viņš patiešām bija veterāns: Ne ASV, drīzāk Waffen-SS.

Jauna koncepcija

Ceļojot pa vecpilsētu, es bieži redzēju pretošanās lozungus grafiņi veidā. Taču nebija iespējams novērtēt kustības spēku. Arī simpatizētājiem nebija iespējams nodibināt kontaktus un pievienoties pretošanās kustībai. Arestēšanas risks bija ļoti augsts.

Es izstrādāju jaunu koncepciju. Vēl svarīgāk, es to īstenoju praksē. Tajā laikā es vēl biju pusaudzis.

Aizjūras organizācijas, kas bāzējās brīvvalstīs, apgādātu pagrīdes pretošanos ar profesionāli saražotiem iespaiddarbiem. Tai būtu vienota kontaktadrese brīvvalstī. Pieprasītāji saņemtu bezmaksas literatūras paraugus un savu unikālu "identifikācijas numuru" ("Kenn-Nummer"), ko turpmāk varētu izmantot sarakstē sava īstā vārda un adreses vietā. Tas aizsargātu viņu identitāti gadījumā, ja vēlāk sūtījumi tiktu pārtverti.

Izmeklētājs, kurš kļūva par aktīvistu, savervēja savus šūniņas biedrus. Vai arī

palika "vientuļš vilks". Viņš no mums regulāri saņēma nelielas sūtījumus. Tās vienkārši tika sūtītas no vairākām vietām un labi maskētas. Katrā sūtījumā bija "saņemšanas veidlapa", ko saņēmējs aizpildīja un nosūtīja atpakaļ mums. Ja mēs šīs veidlapas nesaņēmām, mēs uzskatījām, ka kaut kas nav kārtībā, un pārtraucām sūtījumus.

Lielākiem "šūnu tīkliem" bija nepieciešami daudz lielāki daudzumi. Tos piegādāja, izmantojot citu metodi. Tika organizētas liela mēroga "kontrabandas" operācijas. Tās bija ļoti veiksmīgas. Kopējie cilvēku un materiālu zaudējumi gadu desmitiem saglabājās ļoti zemi.

NSDAP/AO dzimšana

Kad atgriezos ASV, es nodibināju jaunu organizāciju, kas balstījās uz šo jauno koncepciju. Tā ir pazīstama kā NSDAP/AO.

Mēs nekavējoties iespieduši 1000 uzlīmes ar svastiku un nosūtījām tās pa pastu uz veco valsti. Tās ieradās tieši laikā. Viena no tām parādījās galvenajā televīzijas ēterā, uzlīmēta uz Willi Brandt vēlēšanu plakāta.

Daudzi amerikāņi to neapzinās, bet pat diktatūras bieži rīko "vēlēšanas", dažkārt pat ar vairākām "partijām". Bet tā joprojām ir krāpšana. Un turklāt neveikli. Atšķirībā, piemēram, no tādām valstīm kā ASV šodien.

Drukātājs bija vecais Rokvela aktīvists Džordžs Adams Linka. Viņš izteicās, ka būtu vēlēties, lai būtu 10 000 uzlīmju. Es biju šokēts. Kā mēs vispār varētu samaksāt par tik daudz? Tomēr gadu vēlāk mūsu vidējais preses tirāžas apjoms bija 100 000 eksemplāru ar vienu plaisu! Līdz tam laikam mūsu periodiskā izdevuma *NS Kampfzucht* trešais numurs dzimtajā valodā bija paplašinājies līdz avīzraksta tabloīda formātam. Mums piederēja arī divas iespiedmašīnas mazākiem darbiem.

Šī paplašināšanās lielā mērā notika, pateicoties sabiedroto amerikāņu organizāciju palīdzībai!

Drīz es uzzināju, ka ir divu veidu bezpeļņas organizācijas. *Pirmā tipa* organizācijas uztver citas bezpeļņas organizācijas kā sabiedrotos kopīgam mērķim. Šie sabiedrotie palīdz cits citam. *Otrais tips* uztver citus bezpeļņas organizācijas kā konkurentus par tiem pašiem ziedotājiem. Tie aktīvi cenšas viens otru sabotēt. Diemžēl otrais tips bieži vien ir veiksmīgāks līdzekļu vākšanā. Tas ir viss, ko viņi dara. Pirmā tipa pārstāvji koncentrējas uz konkrētu darbu mērķa labā.

Divus gadus vēlāk mēs izveidojām biļetenu angļu valodā mūsu amerikāņu simpātistiem. Ar laiku tas tika paplašināts līdz tabloīda avīzei. Abas avīzes šajā formātā iznāca vairāk nekā ceturtdaļgadsimtu. (Pēc tam mēs pārgājām uz biļetenu formātu, bet pēc tam - tikai tiešsaistē. Papīra formātā tika izdotas tikai mūsu

grāmatas, kuru klāsts tika ievērojami paplašināts.)

Sākmā es strādāju ārštata darbu pilnu slodzi. Es ziedoju gan algu, gan savu brīvo laiku savam "bērnai". Vēlāk man nācās strādāt tikai nepilnu darba laiku. Visbeidzot es varēju iztikt ar saviem blakus ienākumiem un citādi strādāt pilnu slodzi sava "bērna" labā.

Kādu dienu brīvprātīgais no citas bezpeļņas organizācijas, Dons Kanādā, izteica ierosinājumu: *Jums vajadzētu pārdot lietas! Mēs to darām un tādā veidā nopelnām daudz vairāk naudas nekā ar abonementiem!*

Mēs to izmēģinājām. Tas izdevās. Visi bija apmierināti. Jebkurā gadījumā tas bija sākums manai mūža saiknei ar *pasūtījumiem pa pastu*.

Šis brīvprātīgais darbs pilnveidoja *manas organizatoriskās prasmes un prasmes strādāt ar cilvēkiem*.

Darbs ar brīvprātīgajiem dažkārt ir diezgan izaicinošs gan pozitīvā, gan negatīvā nozīmē. Šīs attiecības ir unikālas. Darba devējs var atlaist darbinieku. Militārpersona var arestēt vai pat izpildīt nāvessodu padotajam.

Draugi un kolēģi

Mana pašu dibinātā bezpeļņas organizācija apkalpoja ļoti mazu un specializētu nišu, kas jau sen bija tukša. Ziņas par to ātri izplatījās. Lieliski kolēģi drīz vien ieradās dežūrēt, kā tas bija. Viņi bija pārsteigti par manu galveno koncepciju un maniem centieniem no teorijas pāriet realitātē. Šie uzticīgie, stingrie lojālisti bieži bija manu vecāku un pat vecvecāku vecvecāku vecumā. Šeit nebija nekādas "paaudžu plaisas"! Mēs ātri vien kļuvām par labiem draugiem.

Starp šiem nedziedātajiem pilsoniskās apziņas varoņiem bija:

1920. gada žurnālists. Kad Otrā pasaules kara beigās iebruka komunisti, Hanss bija aizbēdzis no mājām.

Vēl viens bēglis no tā paša reģiona. Erihs bija cīnījies vācu armijā Pirmajā pasaules karā. Pēc tam viņš emigrēja uz Ameriku un kļuva par ASV pilsoni. Zinot, ka viņš ir bijis Vācijas-Amerikas Bund biedrs, iesaukšanas komisija jautāja, vai viņš cīnīsies pret Hitleru. Viņš atbildēja: *Ja Hitlers iebruks ASV, es, protams, aizstāvēšu valsti*. Kopā ar citiem līdzīgi domājošiem cilvēkiem viņš pavadīja visu karu, rakdams bedres nometnē štatu štatā. To darot, viņi dziedāja vācu kara dziesmas. Kara beigās viņš saņēma atbrīvošanu no karaspēka ar godu.

Tomēr **mana sekretāre un labā roka** noteikti ir saraksta augšgalā. Grečēn kļuva par vienu no manām pirmajām un vērtīgākajām kolēģēm. Es ar viņu *katru dienu* runāju pa tālruni *gadu desmitiem*.

Lūk, viņas stāsts.

Viņas vecā *Bundas* ģimene Amerikā dzīvoja jau vairāk nekā gadsimtu, bet mājās joprojām runāja dzimtajā valodā un saglabāja savu svēto etnisko mantojumu. Viņa bija vienīgā vēl dzīvā ģimenes locekle.

Kad sākās Otrais pasaules karš, māte vērsās pie sava dēla un teica: *Ja tu atgriezīsies mājās, tērpies brūnā amerikāņu formastērpā, es tevi nošausīšu!*

Kad šis dēls vēlāk tiesnesim sacīja, ka atsakās piedalīties *Rūzvelta noziedzīgajā agresijas karā pret vācu tautu*, tiesnesis kļuva balts un izskrēja no zāles, neteicis ne vārda. Kara gadus viņš pavadīja ieslodzījumā kā atteikušies no karadarbības pēc sirdsapziņas.

Pēc Vācijas kapitulācijas viņa apsēdās uz dzelzceļa sliedēm. Gaidot nāvi, viņa sāka domāt. Varbūt kādreiz viņa varētu paveikt kaut ko vērtīgu, ja paliktu dzīva. Viņa to noteikti izdarīja!

Tāpat kā es, viņa bija strādājusi brīvprātīgo darbu citās organizācijās. Viņai šis darbs šķita jēgpilns, bet ne pilnībā piepildīts. Tas mainījās, kad viņa atrada mūsu jaunuzņēmumu.

Bija pagājuši vairāki gadi, līdz es pirmo reizi dzirdēju viņu runājam angliiski. Viņa teica *Fill 'er up!* degvielas uzpildes stacijas darbiniekam, kad viņa apstājās, lai uzpildītu degvielu, kad mēs atgriezāmies no lidostas.

Šī trauklā, bet stingrā kā naglas vecā lauku meitene dzīvoja pionieru laikmeta mājā ar oriģinālo kamīnu, iekštelpu rokas ūdens sūkni un piebūvi. Naktī viņa atgādināja apmeklētājiem, lai pa ceļam uz tualeti uzmanās no vara galvu galvām.

Viņa neiebilda pret lielo Melno čūsku, kas dzīvoja starp sienām. Tā ēda graužējus. Peles bija sabojājušas divas viņas automašīnas, ziemā, kad dzinējs vēl bija silts, ielienot tajā.

Viņas mājas bija tik izolētas, ka kūti dzīvojošie kaķi kļuva inbridīgi un sterili. Kad pat jaunie pieaugušie kaķi cits pēc cita sāka pazust, viņa nolēma, ka tas, iespējams, ir lielās pūces darbs. Šī māja atradās meža vidū, gara zemes ceļa galā. Reizēm kāds koks nogāzās un aizšķērsoja ceļu. Viņa ar cirvi to notīrīja.

Viņa vienmēr iegādājās automašīnu, kas atradās augstu virs zemes, lai mazāk iestrēgtu zemes ceļa bedrēs.

Viņas dzīves filozofija bija vienkārša: *Ļauj sirdij pateikt, KĀ par to cīnīties, un smadzenēm pateikt, KĀ par to cīnīties!*

* * * * *

Brīvprātīgais, kurš ir gan uzticams, gan prasmīgs, ir zelta vērts! Kāds kolēģis to formulēja šādi: *Tie, kas VAR kaut ko darīt, negrib to darīt. Un tie, kas grib kaut ko darīt, nevar to darīt.*

Lai pilnībā izmantotu brīvprātīgos, bieži vien ir jāpielāgojas gan viņu stiprajām,

gan vājajām pusēm. Piemēram, Grieta kategoriski atteicās pieskarties datoram. Viņa izmantoja senu manuālo rakstāmmašīnu.

Tas var radīt diezgan dīvainu metodoloģiju, darba plūsmu un organizatorisko struktūru. Katrā ziņā manas organizatoriskās prasmes sāka attīstīties.

Ikdienā sazinājos pa telefonu ar kolēģiem, kas bija izkaisīti pa visu Ameriku un Eiropu. Taču nebija nekas neparasts, ka nācās *gadiem ilgi* nesatīkties aci pret aci. Protams, mēs ļoti gaidījām šādas tikšanās! Es īpaši atceros vienu gadījumu. Tas bija mans pirmais brauciens uz Zviedriju. Kad durvis atvēra skaista jauna sieviete, es nodomāju, ka tā, iespējams, ir mana kolēģa meita. Es sadevu krustu ar pirkstiem. Bet neveicās. Viņa bija viņa draudzene! Atšķirībā no vairuma manu toreizējo kolēģu viņš bija manā vecumā.

Kad man bija divdesmit, es jau biju diezgan kompetents administrators, vismaz pēc mazo bezpeļņas organizāciju standartiem. Dažās no tām bija pavisam neliels pilna laika personāls, bet citās bija tikai brīvprātīgie darbinieki. Es strādāju ar abiem.

NSDAP/AO ir pasaulē lielākais Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs! **Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās** **Simtiem grāmatu daudzās valodās** **Simtiem vietņu daudzās valodās**

